

ЗА ПРАВОПИСАНІЕ-ТО И ПРОИЗНОШЕНІЕ-ТО.

187 — Правописаніе-то ни учи какъ правилно да употребявами букви-тѣ и правописателни-тѣ знакове. Произношеніе-то ни показва гдѣ какъ трѣба да ги произносями.

188 — Отъ гласни-тѣ букви най гдѣ-то показватъ затрудненіе сж : *ѣ* и *ѡ* когато сж въ срѣда-тѣ на дума-тѣ, защото тогива тѣ напосоки даватъ единъ гласъ като *ж*; *ѣ* и *ѡ* когато сж въ края-тѣ на дума-тѣ; *и*, *ѣ* и *і*, които иматъ сѣкоги единъ гласъ; и *ѡ*, която по нѣкоги ся произнося като *я*, а нѣкоги като *е*. Други-тѣ съхраняватъ много малко своя-тѣ си гласъ и нѣкоги не го измѣняватъ.

За *Ѣ* и *Ѧ*, въ срѣда-тѣ на дума-тѣ.

189 — Вообщѣ, *ѣ* ся пише, вмѣсто *ж*, преди или послѣ буква-тѣ *л*, когато тя е съдруженна съ една друга съгласна; като : *Бѣмарія*, *сѣлма*, *бѣскамѣ*, и пр. ; — а *ѡ*, преди или послѣ буква-та *р*, когато тя тоже е съдруженна съ една друга съгласна; като : *сѣрце*, *крѣшавамѣ*, *тѣркалямѣ*, и пр.

190 — Буква-тѣ *ѣ* ся поставя іоще въ усѣченио-то окончаніе на прилагателни-тѣ; като : *мѣдѣръѣ*, *кротѣкъѣ*, и прч. [вишь § 57].

— Замѣч. Въ церковни-тѣ днесъ наши книги,